

Wiisi

Hengellistä Wirttä

Ensimmäinen Wiisi, on Rukous wiisi
Rukouren Labjasta.

Weis. k. O hywä Jumala, jold kaikki c.

D Jesu opeta Meit, oikein rukoukseen,
Ja Sinun armos kaut, Sydämmen
wuodattaman, Sun tygös, nöhydes, Kerjä-
mään armoa, Ja hengen köyhydes, Voi-
maa ja apua.

2. Sill ilman awatas, On meidän änen
turha, Ja rukouren myös, Sun korwisas
on tyhjä, Sill Luonnon turmelus, Meit
kaikei saastutti, Ei apu ole muus, Tule Sä
turwari.

3. Nytt aik' on etsiä, Suld' armoa, apua,
woimaa, Sydämmen repiä, Ettet meit syn-
di soima. Ach! auta Wapahda, Meit tur-
meluren ald, Synnist ja kuolemast, Ja J-
san Hengt ann'.

4. Rukous waikuta, Ja armoa Hengi-
anna. Sydämmen puhdisti, Ja kuwas sij-
hen paina, Ett' oikein waellam, Ja kunn-
ares käym, Sun heges apu lain, Ett myös
Sua ylistäm.

5. Nytt

5. Niitt' Jäll' yllistys, Min armon's edest
olkoon, Ja Jesurellen myös, Kunnata katkild
tulkon, Ja Pyhäll' Hengelle, Kuin meitä
opetta, Ja rukoukelle, Waston myös julista.

Toinen Wirsi,

Josa yri nuorukainen muodatta hä-
nen sydämmensä halun, sen rak-
stetun edestä. Weisatan kuin:

Ach! Jesu pysy rytkönäm,

Ach! Jesu tule sydämeen, Ja asu sielus sul-
hainen, Se pudista Sun majares, Ja
pyhit omat templires.

2. Ett' sielä taidat asua, Ja sielus aina
pysyä, Amen! tule O Jesuinen, Sä olet
wieras suloinen.

3. Sä! täytä rakkaudellas Mun sydäm-
men, ja Hengelläs, Se walaise sun walol-
las, Ju wirwot' aina armollas.

4. Ett' asuin-siat Sinullen, Uhrata tai-
dan sydämmen, Sun Henges kautta wäke-
wän, Kuin on mun puhtar tekewä.

5. Ach! Jesu ylkä armoinen, Ja sielun
sulha suloinen, Mun sydämmen, Sä puhdi-
sta, Ja minus kuwas uudista.

6. Ett' Sinun Rakkaudesas Saan elä,
pysy turwasas, Mun tahton Sinull uhrata,
Sun tahtoos aina noudatta.

7. Ett' rakkaudes palawan Mun sielun,
jo.

jota halaja, Sais maista sulolshudestas, Uin
uuden woiman armostas.

8. Ach! ylösnouse minusa Nun Jesuren,
ett' sinusa, Saan uuden woiman waeldaa,
Ja mailmast pois paeta.

9. Sun Henges anna johdattaa, Ja tiätä
tasaist taluttaa, Etten eryisi Sinusta; Sijs
otaa, waari minusta.

10. Ett' nlistyrex Sinullen, Waelda tats
dan, Jesuren. Vyn Isäll, Bojal, Hengel
len, Nlistys olkoon ain, amen!!!

Kolmas Wirsi,

Joka näyttä, sen ihmisen tilan, kuin on
autudensa löytänyt, Jesuresa ainoasa.
W. l. Ach! sielun anna wallit Serran re.

Se sielu joka Jesust' halaa, Ja etsi katu-
murela, Jong sydän hänen perääns
palaa, Kost kanta kuormaa katteraa; Sijit
synty usko elävä, Jong' Pyhä Hengi syntyttä.

2. Se sielu löytä Jesuresa, Sijit wirwo-
turen lewon kans, Ei enämb' tottel' taiwast
maasta, Waikk! waipuis sielu, rumis, kans.
Hänel on osa Jesures, Ja pelastus ain
löyhhydes

3. Ei enämb' etsi eläwätä Hän, kuolluita
ten seasa, Eik' apu Luontokappaleisa, Eik'
ihmissä huonoisa, Waan Jesuresa löytäne,
Mit' hänen sieluns puuttune.

4. On kuolemasta pelastettu, Ja syynin
willast wapahdet. ; Jesuren Werel puhdi-
kettu, Ja saastassudest wirutett, On pääsynyt
pois fangiudest, Ja kuolon kuopast kauhiast.

5. Se sielu kuin osallisuden, On oikein
löynnnyt Jesures, Ei enä luota töidens pääl-
len, Eik' alga mitään tyhmydes; Waan Je-
sustansa noudatta, Ja händä aina rakasta.

6. Mutuas sielu, joka löytä, Näin elämän-
sä Jesuren, Ei kån hän enämb' pimeit teitä,
Waan hylkä kadoturen tien Kans, näke Her-
ran kirkkahan, Ja suren walon sielusan.

7. On waltenden Papsen tullut, Hän, Je-
surensa Weren kautt! Jesus on hänen ää-
nens kuullut, Ja ulos abdisturest aut'. Saa
lohdoturen hänesä Uinoas, eik' enämb' pydä.

8. Nytt anda ainooastans aiwan, Hän
hänen Herran tahdon all', Ja kärsi nöyry-
desä waiwan, Jong' hänen Herrans tuotta
häll; Ei noudat' oma tahtoans, Waan uh-
ra itsens kokonans.

9. Jos oman tahtos kokonansa, Sã uhrat
voitto-uhrixi, Sen uhrin Herra makiaast hai-
staa, Ja otta otolliseri. Ann' uhraan itsen
Sinullen! Sijt' hyödnytys on minullen.

10. Sijs rukoilkaamme nöyräst Herra,
Ett' tulen tuottais taiwahast, Ja sytyttäis
sen joka kerran, Kuin aamul' nousen maka-
man; Wiell illal' siihen pahaldais, Ettet se
kostaan sammin sais.

11. Sill' wieras tult et se kelpa, Se om-
bi Herrall kauhistus. Ach! Jezu Isäst ulos-
käppä, Kuin olet kaikkein walistus. Sä! kat-
so armos niiden pääl, Kuin Sinua odotta-
wat tääl!

12. Nytt kijos Isäll ijät olkon, Ja Je-
surellen ylistös, Kans Pyhäll' Hengell kün-
nä tulkon Ja koko Kolminaisul' myös. Kii-
toft Sull weisaam ijäsest, Ett's huutom
kuulet mieluisest. Amen!

Nelijäs Wirsi,

Turmeluxen haudasta herätetyn sielun
tilasta. Lazaruxen kuwasta otettu.

Weisataan kuin: Jesust sielun halaa 2c.

Chkä heiko olen, Kuiteng puolees kuljen,
Kakas Jesuren! Wihelijästä auta,
Sinun Weres kautta, Puhdist sydämmen;
Ettän taidan hartahan Ylistöxen Sinull'
kanda Kiemu. kaulan anda.

2. Kunnian Herra suuri, Armos ombi
juuri, Niwan määrätöin, Kakkandes palaa,
Laupeudest alat, Puoleen waiwaisten. Jotka
tääl ain ristin pääl Totwos apuu odotta-
wat, Armost awun saawat.

3. Jos mä saisin terran Sinull., aino
Herran! Weisat' kijošta. Sinua ain ylistä,
Kakkauttas kijtä, Täydest mielestä, Joka
tutkunatoin on, Ja myös arwamatoin suu-
ri, Meidän koftaam juuri.

4. Jot.

4. Jotka Heeran mielell', Huutawaisell'
Pielell'; Armoo kerjäävät. Armoo armost et-
sein, Tuten joka hetken, Mahdottomudens
Ne sen hawait' taitawat, Ettei auta oma
pöhyns, Eik yhdengään hywyns.

5. Uinoastans aiwan, Armon woimal
taiwaan, Tulen Wapaari. Synnin orju-
desta, a) Kuolon kableista, Jesus pelasti. Ei
nytt saa meit kadotta Mures, tuska, waino,
kuolem', Armost wapaar tulen?.

6. Maan pääl perustettu Sanallen raket-
tu Huone, kaatupi. Kalliolle pitä, Kulma-
kivel' lijtä, Se ain' seisopi Tuskain tut-
main tuules ain', Pysy kukistamat' wah-
wast, Eikä lijku paikast.

7. Mutuas se sielu, Jong' on Jesus wie-
nyt, Synnin wallasta. Fangendest pää-
stän', b) Orjudesta ottan'. Kuolon warjosta c)
Haudast haisewaisesta, Kutsun' pimenden
maalda Turmeluxen alda.

8. Waeldamaan wakaa Herran tletä wa-
paa, Mutta woimallans. Ehtollista sitten d)
Meidän kansa pitä, Omas kammiosans;
Kalkaudens anda myös Meidän tuta, ai-
wan suurens; Armon määrättömän.

9. Lazarus nytt laula, Halleuja weisa,
Kijttäin Jesustans Kuin on hänen kutsun',
Turmeluxen suitsust, Eläwitten maal. Siel
saa

a) Joh. 8:34,35. b) Ps. 126:1. c) Joh. 11:39,44.

d) Joh. 12:2. Ilmest. kirj. 3:20,

saat weisat riemullesi, Armon edest Häänd y:
listä Lakkamata kiittä!

10. Kunnia olkoon Isäll' Kuin on ar-
mons lisänn', Lunastarens meit'. Jesurellen
Herrall' Kijtos monin kerran, Joka armah'
meit'. Wyhäll' Hengell' Jumalall', Kunnia
meildä kaikild tulloon Ylistys kans olkoon!

Wijdes Wirsi,

Nähdä uskos niitä asioita, jotka läsnä
owat, ja katsella toiwos tulewaisia,
joihin ei särjen silmä ultu.

Weisat. kuin: Sen juwen suloi'utta 2c.

So joutu Jesu Rakas, Ja tule aurom,
Belasta pieni laumas, Orjudest babelin
Jok' owat olleet kauwan Orjudel angarall'
Sidotut alla waiwan; Belast nytt tuskän
ald.

2. Nytt Herra! meidän Herram, Sotti
juur wäkewäst, Woinallans joka kerran, e)
Hänen kansans edest, Ja otta wihans kal-
kin Pois heidän kädestäns f) Anda myös
heille kaikill' Armon, kyllydestäns.

3. Waan Herra lupa andaa, Raateljain
lätehen Rahgan angaran, kandaa Pohjaan
ast juodaren, Mill' kuin wainnoneet owat,
Tääl' Herran lapsia Ja heitä pilkan' kowast,
Volkein juur nopiast.

4. Nch!

e) Es. 52: 10.

f) Es. 51: 22, 23.

4. Uch! nostaat ylös kaikki Zionin lapset,
nyt, Pukekat päälleen ratti Väkevyt Je-
susest. Kaunisti Sinus jalost S'ä pyhä kan-
pungi, Ymbärins leikkamatoin Ei saa sitt'
hallit, meit.

5. Sill Kuningamme kulke Kansam, meit
hallitse, Ja laittumelle sulke Jhanast, ja
kaiitse. On opettawa oikein, Meit Herraa
tundemaan Ja hänen ändäns taitten, Tuur
tarkast seuramaan.

6. Jo ilo äänen kuulen Rajawan kauni-
hist, Jong' Herran Hengen tuuli Puhals
voimallifest. Nytt kijtös wirtä Herral'
Saam laula iloifest Weisaten tällä kerrall'
Ja aina, haluifest.

7. Ett' armostans on ottan Meit ulos
orjudest, Ja kuolon kableist päästän, Nytt
saam wapaudes, Tääl wakaisest waeldaa
Bolguilla Jesuren. Kukoillen hartast hän-
dä Ett' tulis awarem.

8. Nytt ainen yhteen parhaa, Kaikk' lap-
set laulakaam, Kienuittam iloll aiwan,
Jo tääl waeldaisam Isän maall, mante-
rellen, Kotia kulkeisam, Kusa sijt kandelett-
la, Kijtoista soittaa saam.

Wasasa,
Prändätty Georg Wilhelm Londicerildä.